Białe łupież u psów – przyczyny i co naprawdę pomaga

Vetura i Dr. Ilse Ertl • Ostatnia aktualizacja: 19. października 2026

Dr. Ilse Ertl

Artykuł ten powstał we współpracy z lekarką weterynarii dr Ilse Ertl. Od 20 lat prowadzi ona własną praktykę weterynaryjną specjalizującą się w małych zwierzętach w pobliżu Monachium i chętnie dzieli się swoją wiedzą z zainteresowanymi właścicielami psów.

Udostępnij wpis:

Krótki przegląd

1 Przyczyny
Białe łupież u psa jest objawem suchej skóry, a nie samodzielnym obrazem klinicznym. Częstymi czynnikami wywołującymi ten objaw są powietrze z ogrzewania, linienie, niezbilansowana dieta lub niewłaściwa pielęgnacja. Białe, suche łupieże wskazują raczej na suchą skórę, natomiast żółtawe, tłuste łupieże – na łojotok.

2 Profilaktyka i wsparcie
Kwasy tłuszczowe omega-3, odpowiednia częstotliwość kąpieli oraz odpowiedni klimat w pomieszczeniu mogą wspomagać zdrowie skóry i często zmniejszać łupież.

3 Kiedy udać się do weterynarza?
Jeśli dodatkowo wystąpią swędzenie, wypadanie sierści, tworzenie się strupów lub zaczerwienienia, należy jak najszybciej zabrać psa na badanie do weterynarza.

Czy ostatnio zauważyłeś małe białe płatki w sierści swojego psa? W takim razie mogę cię najpierw uspokoić. W zdecydowanej większości przypadków białe łupieże u psów są objawem suchej skóry, a nie samodzielnym obrazem klinicznym. Często powstają one w wyniku nieszkodliwych czynników, takich jak powietrze z ogrzewania, linienie lub błędy w pielęgnacji. Czasami jednak przyczyną jest inwazja pasożytów, a sporadycznie alergie, grzybica skóry lub zaburzenia hormonalne.

W mojej praktyce codziennie spotykam zaniepokojonych właścicieli psów, którzy nie wiedzą, czy powinni udać się do weterynarza, czy też mogą najpierw spróbować sami coś zrobić. Właśnie to wyjaśniam w tym artykule. Odróżniam nieszkodliwe przyczyny od poważnych, przedstawiam sprawdzone domowe sposoby i właściwą pielęgnację sierści jako pierwsze rozwiązanie oraz wskazuję wyraźne sygnały ostrzegawcze, w przypadku których nie należy dłużej zwlekać.

Spis treści

Chcesz przeczytać ten artykuł później? Pobierz artykuł w formacie PDF

Co oznaczają białe łupieże u psa

Łupież to po prostu martwe komórki skóry. Skóra Twojego psa nieustannie się odnawia, a stare komórki odrywają się od jej powierzchni. Zazwyczaj proces ten przebiega tak niepozornie, że prawie go nie zauważasz. Dopiero gdy kilka martwych komórek skleja się, tworząc widoczne płatki, mówimy o łupieżu. Należy jednak pamiętać o jednej rzeczy: łupież u psa jest zawsze objawem, a nigdy samą chorobą. Białe, suche płatki łupieżu prawie zawsze wskazują na zbyt sucha skóra u psów i w większości przypadków jest to nieszkodliwe.

Przyjrzyjmy się krok po kroku, skąd dokładnie bierze się suchość i kiedy staje się ona problemem zdrowotnym.

Łuski, odchody pcheł czy jaja roztoczy – jak je rozróżnić

Zanim zaczniesz zastanawiać się nad przyczynami, upewnij się, że rzeczywiście chodzi o łupież. Najczęściej mylone są z nim odchody pcheł. Wyglądają one jak czerwonawawo-czarne, kruche kropki, często pojawiające się wokół nasady ogona i na grzbiecie.

Jeden **prosty test** pomoc w domu: zgrab trochę okruchów na zwilżoną białą chusteczkę papierową. Jeśli substancja rozpuści się, przybierając czerwono-brązowy kolor, to są to odchody pcheł, ponieważ składają się one ze strawionej krwi. Natomiast prawdziwe białe łupiny pozostają białe.

Również jaja roztoczy i wszy są czasami mylone z łupieżem. Wszy i ich jaja (gnidy) mocno przylegają do łodygi włosa i nie da się ich strzepnąć, podczas gdy prawdziwy łupież luźno osadza się na sierści i spada podczas czesania. Jaja roztoczy są ledwo widoczne gołym okiem. Jeśli nie masz pewności, warto przyjrzeć się im przez lupę lub od razu udać się do weterynarza.

Białe czy żółte łupież: co mówi kolor

Kolor i konsystencja łusek stanowią pierwszą wskazówkę diagnostyczną. Białe, suche płatki wskazują na suchą skórę. Natomiast żółtawe, tłuste, częściowo lepkie łuski wskazują na łojotok z nadmiernym wydzielaniem sebum. Naskórek jest wtedy często tłusty w dotyku i ma ostry zapach, co prowadzi do powstania tłustej skóry.

W poniższej tabeli zestawiono najważniejsze rodzaje łusek wraz z ich możliwymi przyczynami oraz wstępnymi zaleceniami dotyczącymi postępowania.

Typ szopy	Możliwa przyczyna	pierwsze zalecenie dotyczące działania
Białe, wytrawne, lekkie	Sucha skóra (powietrze z ogrzewania, linienie, nieprawidłowa pielęgnacja)	Optymalizacja klimatu w pomieszczeniu i opieki oraz dostarczanie kwasów tłuszczowych omega-3 wraz z pożywieniem
Żółtawy, tłusty, lepki	Łojotok, zwiększone wydzielanie sebum	Badanie weterynaryjne, medyczny szampon dla psów
Łysienie plackowate z łupieżem, zaczerwienieniem skóry, strupami lub swędzeniem	Zarażenie pasożytami, alergia, infekcja	Jak najszybciej do weterynarza

Ta klasyfikacja nie zastępuje diagnozy, ale pomoże Ci ocenić stopień pilności. W przypadku czysto białych łupieży u psa, bez towarzyszących objawów, możesz na początku zająć się tym samodzielnie. Gdy tylko zauważysz zmiany w kolorze, zapachu lub stanie skóry, sprawę należy powierzyć specjalistom.

Nieszkodliwe, codzienne przyczyny powstawania białych łupieży

Najpierw dobra wiadomość: najczęstsze przyczyny łupieżu u psów wynikają z codziennego życia i zazwyczaj można je wyeliminować bez pomocy weterynarza. Przyjrzyjmy się, co faktycznie stoi za tym problemem w większości przypadków – od powietrza z ogrzewania, przez linienie, po błędy w pielęgnacji i stres.

Suche powietrze z ogrzewania zimą

W zimnych miesiącach obserwuję najwięcej przypadków łuszczenia się skóry u psów, a przyczyna jest prawie zawsze ta sama: suche powietrze z ogrzewania. Ogrzewane pomieszczenia pozbawiają skórę psa wilgoci, podobnie jak nasza własna skóra zimą staje się napięta i łuszczy się. Szczególnie narażone są psy, które często leżą w pomieszczeniach, chętnie blisko grzejnika. Ten sezonowy łupież u psów jest nieszkodliwy i zazwyczaj ustępuje samoczynnie, gdy tylko poprawi się klimat w pomieszczeniu lub wiosną zakończy się okres ogrzewania. Rozpoznasz go po tym, że nie towarzyszy mu swędzenie, zaczerwienienie ani wypadanie włosów wystąpić.

Linienie i zmiany skórne związane z wiekiem

Dwa razy w roku, wiosną i jesienią, u większości psów następuje linienie. Proces ten stanowi obciążenie dla skóry, ponieważ odnowa komórkowa przebiega na pełnych obrotach. Zwiększona ilość łupieżu w sierści jest w tej fazie całkowicie normalna, o ile naskórek poza tym wygląda na zdrowy.

W zależności od wieku występują pewne różnice. Szczenięta mają wrażliwą, rozwijającą się skórę i czasami pojawia się u nich niewielki łupież, który ustępuje wraz z dorastaniem. Natomiast u psów starszych zmniejsza się wydzielanie sebum, a skóra staje się bardziej sucha i mniej elastyczna. Dlatego starsze psy częściej mają łupież. Nierzadko wpływ na to ma również sierść matowa i pozbawiona połysku.

Niewłaściwa dieta i niedobór składników odżywczych

W mojej praktyce często spotykam psy, których sucha skóra i matowa sierść wynikają z nieodpowiedniego żywienia. Decydujące znaczenie ma tu nie tylko cena karmy. Niezrównoważony skład lub długotrwały niedobór wysokiej jakości białka, niezbędnych kwasów tłuszczowych, cynku, biotyny i witaminy E może osłabiać naturalną barierę skórną i sprzyjać łuszczeniu się skóry. Również samodzielnie skomponowane racje pokarmowe mogą wykazywać braki składników odżywczych, jeśli nie zostały obliczone przez specjalistę.

Dlatego sprawdź, czy Twój pies otrzymuje pełnowartościową karmę, dostosowaną do jego wieku, poziomu aktywności i ewentualnych schorzeń. Nie należy podawać dodatkowych witamin ani minerałów „na oko", ponieważ nawet ich nadmiar może stanowić problem. Jeśli łupież utrzymuje się pomimo odpowiedniej pielęgnacji, zalecam konsultację z weterynarzem w sprawie diety.

Niewłaściwa pielęgnacja i zbyt częste kąpiele

Często zauważam jeden błąd: zbyt częste kąpiele, często w najlepszych intencjach. Każda kąpiel zmywa naturalną warstwę tłuszczową skóry, zwłaszcza jeśli używa się nieodpowiedniego szamponu lub szamponu przeznaczonego dla ludzi. Podobnie, zbyt rzadkie lub niewłaściwe szczotkowanie może powodować gromadzenie się martwych komórek i sebum w sierści. Jak prawidłowo kąpać i szczotkować zwierzę, wyjaśnię szczegółowo poniżej.

Stres jako niedoceniany czynnik wywołujący

Czy stres psychiczny naprawdę może powodować łupież? Z punktu widzenia medycyny behawioralnej – tak. Długotrwały stres zmienia równowagę hormonalną, a poprzez kortyzol wpływa również na barierę skórną. Przeprowadzka, pojawienie się nowego członka rodziny lub lęk przed rozstaniem mogą w ten sposób pośrednio objawiać się na sierści. Jeśli Twój pies przechodzi obecnie przez trudny okres i jednocześnie ma zwiększone łuszczenie się sierści, warto zwrócić uwagę również na jego stan psychiczny.

Poważne przyczyny: kiedy łupież może wskazywać na chorobę

Uporczywy łupież u psa, który nie ustępuje pomimo odpowiedniej pielęgnacji lub któremu towarzyszą inne objawy, może wskazywać na chorobę wymagającą leczenia.

W tym miejscu gromadzę najważniejsze informacje medyczne – od zarażeń pasożytniczych, przez alergie i infekcje, aż po zaburzenia hormonalne i rzadkie choroby skóry.

Pasożyty: cheyletiella i inne roztocza

Jednym z klasycznych pasożytów wywołujących tę chorobę są cheyletiele. Są to roztocza futrzane Nie bez powodu nazywane są „chodzącymi łuskami". Jeśli przyjrzeć się bliżej tym rzekomym płatkom, widać, że się poruszają, ponieważ pod nimi pełzają patogeny. Charakterystycznym objawem jest łuszczący się grzbiet, często towarzyszy mu lekkie swędzenie.

Również roztocza z rodzaju Sarcoptes (powodujące świerzb) wywołują silne swędzenie i tworzenie się strupów, zwłaszcza na brzegach uszu i w zgięciach łokci. Roztocza z rodzaju Demodex należą co prawda do normalnej flory skóry, ale mogą się rozmnażać w przypadku osłabionym układzie odpornościowym ale mogą się nadmiernie rozmnażać i prowadzić do wypadania włosów oraz łupieżu. Taką infekcję pasożytniczą można leczyć u weterynarza za pomocą substancji czynnej takiej jak moksidektyna.

Ważne: Cheyletiella to pasożyty zoonotyczne, co oznacza, że mogą przenosić się również na ludzi i wywoływać u nich swędzące podrażnienia skóry. Zarażają się nimi również inne zwierzęta domowe. W przypadku podejrzenia zarażenia pasożytami wskazane jest zatem poddanie leczenia weterynaryjnego wszystkich zwierząt w gospodarstwie.

Alergie i atopowe zapalenie skóry

Alergie należą do najczęstszych problemów skórnych, z jakimi spotykam się w mojej praktyce. Zarówno nietolerancje pokarmowe jak również alergie środowiskowe na pyłek kwiatowy, roztocza kurzu domowego lub trawy mogą powodować swędzenie, stany zapalne, a w konsekwencji łupież. Atopowe zapalenie skóry jest przy tym przewlekłą, często uwarunkowaną genetycznie alergiczną chorobą skóry.

Krok po kroku można ustalić różne przyczyny alergii u psa cierpiącego na swędzenie, postępując zgodnie ze ustalonym schematem diagnostycznym. Typowymi miejscami występowania objawów są łapy, pachy, brzuch, wewnętrzna strona ud oraz uszy. Jeśli Twój pies często liże lub drapie te miejsca, a dodatkowo pojawia się łuszczenie, wiele wskazuje na przyczynę alergiczną. W odróżnieniu od zwykłej suchości skóry, w tym przypadku na pierwszy plan wysuwa się zazwyczaj swędzenie.

Zakażenia grzybicze i bakteryjne zakażenia skóry

W przypadku infekcji grzybiczych rozróżniam przede wszystkim dwie postacie. Dermatofitoza, potocznie nazywana grzybicą skóry, powoduje powstawanie okrągłych, łuszczących się i pozbawionych sierści plam. Jest zakaźna zarówno dla innych zwierząt, jak i dla ludzi, dlatego w tym przypadku szczególnie ważna jest higiena. Częściej występuje nadmierny rozrost drożdżaków z rodzaju Malassezia, grzyb drożdżowy u psa, który zazwyczaj stanowi część flory skórnej. W przypadku jego nadmiernego namnażania się często pojawia się tłusta skóra z łuszczącymi się, nieprzyjemnie pachnącymi obszarami. Często dochodzi do wtórnych infekcji bakteryjnych, gdy uszkodzona warstwa naskórka zostaje skolonizowana przez bakterie. Takie schorzenia nie ustępują po zastosowaniu domowych środków i wymagają ukierunkowanego leczenia weterynaryjnego.

Choroby hormonalne: tarczyca i zespół Cushinga

Łupież może być bardzo wczesnym objawem zaburzeń hormonalnych, jeszcze zanim pojawią się typowe główne objawy. W przypadku niedoczynności tarczycy (hipotyreozy) następuje spowolnienie metabolizmu. Skóra staje się sucha i łuszcząca się, sierść matowa; często towarzyszy temu brak energii i przyrost masy ciała.

W przypadku zespołu Cushinga, czyli nadmiernej produkcji kortyzolu, oprócz zmian skórnych często obserwuje się zwiększone pragnienie, zwiększony apetyt oraz obwisły brzuch. Jeśli więc łupież występuje wraz ze zmianami w zachowaniu lub wadze, weterynarz powinien zbadać poziom hormonów na podstawie morfologii krwi. Obie choroby można skutecznie leczyć, gdy tylko zostaną rozpoznane.

Rzadkie, ale poważne przyczyny oraz temat podróży: leiszmanioza

Niektóre czynniki wywołujące występują rzadko, ale warto o nich wiedzieć. Ichtyoza to wrodzone zaburzenie rogowacenia, w którym skóra od urodzenia silnie się łuszczy. Dermatoza reaktywna na cynk wynika z zaburzeń metabolizmu cynku, a jej objawy ustępują po podaniu cynku. Bardzo rzadko przyczyną opornego na leczenie łuszczenia się skóry jest chłoniak epitelotropowy, czyli złośliwa choroba skóry.

Szczególnym zagadnieniem dla podróżnych i właścicieli psów z regionu Morza Śródziemnego jest leiszmanioza. Ta infekcja, przenoszona przez komary piaskowe, występuje we wszystkich krajach basenu Morza Śródziemnego — zwłaszcza w Hiszpanii, południowej Francji, Portugalii, Włoszech, Grecji, Chorwacji i Turcji. Typowym wczesnym objawem są łuszczące się zmiany skórne, zwłaszcza wokół oczu i na brzegach uszu. Jeśli Twój pies pochodzi z południa lub tam podróżował, należy wziąć pod uwagę możliwość wystąpienia leiszmaniozy.

Predyspozycja do łupieżu uwarunkowana rasą

Niektóre psy mają dziedziczną skłonność do łupieżu. Łojotok pierwotny to wrodzone zaburzenie rogowacenia, które częściej występuje u niektórych ras. Należą do nich cocker spaniel, west highland white terrier i basset hound. U tych psów naturalny proces odnowy komórek skóry nie przebiega optymalnie, przez co przez całe życie są one podatne na łupież. Opisana już rybia łuska jest również chorobą dziedziczną i dotyka przede wszystkim golden retrieverów oraz terierów rasy Jack Russell. W przypadku tych genetycznie uwarunkowanych postaci nie da się wyeliminować przyczyny, można jednak znacznie złagodzić objawy poprzez konsekwentną pielęgnację sierści.

Domowe sposoby i pielęgnacja sierści jako pierwsze rozwiązanie

W przypadku nieszkodliwych, białych łusek u psa właściwym pierwszym krokiem jest prawie zawsze odpowiednia pielęgnacja i codzienne zabiegi. Literatura specjalistyczna z zakresu dermatologii, na przykład standardowe dzieło „Muller and Kirk's Small Animal Dermatology", a także prace Chiary Noli dotyczące łojotoku u psów, potwierdzają: nawilżenie, odpowiednia pielęgnacja i dostarczanie składników odżywczych to filary zdrowej skóry psów.

Prawidłowe szczotkowanie i odpowiednie dozowanie płynu do kąpieli

Regularne szczotkowanie to najprostszy i najskuteczniejszy sposób pielęgnacji. Pozwala ono rozprowadzić naturalny sebum skóry po sierści, usuwa martwy naskórek i pobudza krążenie krwi.

Oto jak to zrobić:

1. W zależności od rodzaju sierści szczotkuj psa dwa do trzech razy w tygodniu, a w okresie linienia codziennie, zawsze zgodnie z kierunkiem wzrostu sierści.
2. Używaj miękkiej szczotki lub grzebienia z naturalnego włosia, aby nie podrażnić skóry.
3. Jeśli skóra Twojego psa jest sucha, kąp go co najwyżej co cztery do sześciu tygodni. Częstsze kąpiele osłabiają barierę ochronną skóry.
4. Używaj letniej wody o temperaturze około 37 stopni, nigdy gorącej, oraz odżywczego szamponu dla psów o odpowiednim pH.
5. Dokładnie spłucz szampon dla psów i osusz sierść delikatnie, bez mocnego pocierania.

Na często zadawane pytanie „Czy kąpiel nie wysusza skóry?" odpowiadam tak: Tak, jeśli kąpiesz psa zbyt często lub używasz niewłaściwego szamponu dla psów. Natomiast przy odpowiedniej częstotliwości i przy użyciu łagodnego produktu kąpiel może nawet wspomagać zdrowie naskórka.

Szampony przeciwłupieżowe: te składniki aktywne pomagają

Gdy zwykły szampon pielęgnacyjny nie wystarcza, do akcji wkraczają składniki lecznicze. Kwas salicylowy i siarka mają działanie keratolityczne, co oznacza, że rozpuszczają uporczywy łupież i regulują proces rogowacenia. W przypadku silniejszego łupieżu warto rozważyć stosowanie medycznych szamponów dla psów zawierających kwas salicylowy lub siarkę.

Wybór odpowiedniej substancji czynnej zależy od stanu skóry i przyczyny dolegliwości. Z punktu widzenia weterynarii zalecam zatem, aby nie stosować szamponów leczniczych „na oślep", lecz w przypadku utrzymujących się lub wyraźnych dolegliwości skonsultować się z weterynarzem w celu doboru odpowiedniego produktu.

Z kolei chlorheksydyna ma działanie przeciwbakteryjne i warto ją stosować, gdy podejrzewa się obecność bakterii lub drożdżaków. Składniki nawilżające, takie jak aloes, pantenol czy mocznik, dopełniają pielęgnację skóry suchej. Wybór odpowiedniego szamponu dla psa w konkretnym przypadku zależy od stanu skóry. W przypadku szamponów zawierających składniki lecznicze zalecam skonsultowanie wyboru z weterynarzem.

Optymalizacja klimatu w pomieszczeniu i wilgotności powietrza

Ponieważ suche powietrze ma negatywny wpływ na skórę, warto zwrócić uwagę na klimat w pomieszczeniu. Idealna wilgotność powietrza wynosi od 40 do 60 procent. Możesz sprawdzić tę wartość za pomocą prostego higrometru. Jeśli zimą wilgotność jest niższa, pomocne będą nawilżacze powietrza lub miseczki z wodą umieszczone na grzejnikach. Również regularne, intensywne wietrzenie pomieszczeń oraz unikanie układania się psa bezpośrednio przy grzejniku zauważalnie odciążają naskórek Twojego psa. Środki te nie wymagają dużych nakładów, a w przypadku łupieżu spowodowanego wyłącznie warunkami klimatycznymi często przynoszą efekt już po kilku dniach.

Odżywianie, kwasy omega-3 i zdrowie jelit a zdrowa skóra

Skóra jest odzwierciedleniem stanu organizmu. Niedobór ważnych składników odżywczych często najpierw objawia się w sierści. Szczególnie kwasy tłuszczowe omega-3 Oleje rybne lub z alg mogą wzmacniać barierę skórną i łagodzić procesy zapalne. Dokładne dawkowanie EPA i DHA powinno zawsze być ustalane w porozumieniu z weterynarzem.

Z punktu widzenia weterynarii celowe uzupełnienie może być wskazane, jeśli karma nie dostarcza wystarczającej ilości kwasów tłuszczowych omega-3. Wegański kompleks omega-3 może uzupełnić te składniki i wspierać prawidłowe funkcjonowanie skóry i sierści z punktu widzenia żywienia. Wegańska wersja stanowi odpowiednią alternatywę zwłaszcza dla właścicieli psów, którzy chcą zrezygnować z olejów rybnych pochodzenia zwierzęcego.

Wymagana dawka zależy od masy ciała, dotychczasowej diety oraz indywidualnych potrzeb psa. Nasze wegańskie Kompleks kwasów omega-3 Dlatego należy stosować ten produkt zgodnie z zaleceniami dotyczącymi karmienia, a w przypadku istniejących schorzeń skonsultować się wcześniej z weterynarzem.

Ten Kompleks omega-3 dla psów na diecie wegańskiej został opracowany, aby zapewnić Twojemu psu niezbędne kwasy tłuszczowe.

O produkcie →

W magazynie: w 3-4 dni robocze u ciebie

Również biotyna, cynk i witamina E odgrywają ważną rolę dla skóry i sierści. Biotyna wspomaga proces rogowacenia, cynk bierze udział w regeneracji skóry, a witamina E, jako przeciwutleniacz, chroni komórki.

Ważne: Przedawkowanie, zwłaszcza w przypadku cynku, może być szkodliwe, dlatego również w tym przypadku należy skonsultować się z weterynarzem.

Znaczna część układu odpornościowego znajduje się w jelitach, a zaburzenia flory jelitowej mogą pośrednio wpływać również na zdrowie skóry. Probiotyk, taki jak nasz Kompleks Probiotyczny może skutecznie wspomagać florę jelitową i stanowi sensowne uzupełnienie diety korzystnej dla skóry.

Nasz Kompleks Probiotyczny dla Psa został opracowany, aby w naturalny sposób wspomagać florę jelitową Twojego psa.

O produkcie →

W magazynie: w 3-4 dni robocze u ciebie

Stosowanie: Za pomocą dołączonej miarki mieszankę probiotyków można bardzo łatwo dodać do karmy Twojego psa.

Możesz bez ryzyka wypróbować nasze produkty dzięki **60-dniowa gwarancja zwrotu pieniędzy.** Jeśli złożysz zamówienie przed godziną 15:00, zazwyczaj zostanie ono dostarczone już następnego dnia i będziesz mógł od razu skorzystać z produktu.

Kiedy należy natychmiast udać się do weterynarza

Nie każdy łupież jest nieszkodliwy. Istnieją wyraźne sygnały ostrzegawcze, przy których nie należy dłużej zwlekać, lecz umówić się na wizytę. Decydujące znaczenie ma tu nie tyle pojedynczy łupież, co raczej ogólny obraz sytuacji. Jeśli łupież występuje wraz z innymi dolegliwościami, stan pogarsza się z dnia na dzień lub Twój pies wydaje się ogólnie osłabiony, nie powinieneś liczyć na samoistną poprawę.

Jeśli wraz z łupieżem wystąpi jeden lub więcej z poniższych objawów, należy jak najszybciej zabrać psa na badanie:

- Silne lub długotrwałe swędzenie, częste drapanie i lizanie
- Wypadanie włosów lub łysiny w sierści
- Tworzenie się strupów, rany lub sączące się miejsca na skórze
- Zaczerwieniona skóra, obszary objęte stanem zapalnym lub zgrubiałe
- Wyraźna zmiana masy ciała lub zwiększone pragnienie
- Brak motywacji, zmęczenie lub zmiany w zachowaniu

Te objawy wskazują, że przyczyną może być coś więcej niż tylko sucha skóra, na przykład zarażenie pasożytami, alergia lub zaburzenia hormonalne. Im wcześniej zidentyfikuje się przyczynę, tym łatwiejsze będzie leczenie.

Diagnostyka i koszty wizyty u weterynarza

U weterynarza poszukiwanie przyczyny zaczyna się od dokładnego badania skóry i rozmowy na temat historii choroby. W zależności od podejrzeń przeprowadza się następnie ukierunkowane badania. Zeskrobina skóry pozwala wykluczyć inwazję roztoczy, a celowe szczotkowanie pozwala wykryć cheyletielle i pchły. Badanie cytologiczne, czyli mikroskopowe badanie wymazu ze skóry, pozwala wykryć bakterie lub malassezie. W przypadku podejrzenia grzybicy skóry wykonuje się posiew grzybowy, którego wynik jest znany po kilku dniach lub tygodniach. Jeśli rozważa się hormonalne choroby skóry, pomocne jest badanie krwi z oznaczeniem poziomu hormonów tarczycy lub kortyzolu.

Prosty zeskrobek skóry lub badanie cytologiczne kosztuje zazwyczaj od 90 do 220 zł. Badanie mikrobiologiczne grzybicy kosztuje około 130–260 zł. Kompleksowe badanie krwi wraz z oznaczeniem poziomu hormonów może kosztować od 350 do 870 zł, w zależności od zakresu. Do tego dochodzi opłata za pierwszą konsultację. Kwoty te różnią się w zależności od regionu i gabinetu, ale dają ci realistyczne wyobrażenie o porządku wielkości.

Jak długo trzeba czekać, aż łupież zniknie?

Realistyczna odpowiedź zależy od przyczyny. Sezonowe łuszczenie się skóry spowodowane warunkami klimatycznymi często ustępuje już w ciągu kilku dni, a maksymalnie dwóch tygodni. W przypadku problemów skórnych związanych z odżywianiem trzeba wykazać się większą cierpliwością. Ponieważ skóra odnawia się w trakcie pełnego cyklu komórkowego, kwasy tłuszczowe omega-3 i zmiana diety zazwyczaj przynoszą efekty dopiero po kilku tygodniach. Łupież spowodowany chorobą zależy od schorzenia podstawowego. Leczenie zarażenia pasożytami często przynosi efekty w ciągu kilku tygodni, natomiast choroby hormonalne wymagają długotrwałego leczenia.

Najczęściej zadawane pytania dotyczące białych łupieży u psów

- Czy białe łupież u psów jest zaraźliwy? +
- Dlaczego mój pies ma łupież tylko na grzbiecie lub u nasady ogona? +
- Czy szczenięta mogą mieć łupież? +
- Czy łupież znika samoczynnie latem? +

Źródła i badania naukowe +

©2026 Vetura GmbH

Teksty na grafikach zostały przetłumaczone z języka niemieckiego z wykorzystaniem narzędzi AI, a następnie zredagowane i sprawdzone przez native speakera języka polskiego. Treść merytoryczna pozostała niezmieniona.

Informacje zawarte na tej stronie mają charakter ogólnych wskazówek i zostały starannie opracowane na podstawie dostępnych źródeł. Autorzy oraz operatorzy strony nie ponoszą odpowiedzialności za szkody materialne ani niemateriale powstałe w wyniku korzystania z przedstawionych informacji lub zaniechania korzystania z nich, jak również w wyniku wykorzystania informacji błędnych lub niekompletnych. Przedstawione tutaj produkty nie są lekami, lecz suplementami diety dla zwierząt lub produktami pielęgnacyjnymi. W związku z tym nie są przeznaczone do diagnozowania, leczenia, łagodzenia ani zapobiegania chorobom. Nie zastępują również porady lekarza weterynarii ani leków przepisanych przez lekarza weterynarii. W razie wątpliwości przed zastosowaniem produktu należy zawsze skonsultować się z lekarzem weterynarii.